

ZA HITREJŠE VRAČANJE NAŠIH DELAVCEV IZ TUJINE

Gneča na cestah in mejnih prehodih, vlakih in letalih se je bolj ali manj polegla, kajti delavci zaposleni na tujem so že prišli v domače kraje, da bodo v krogu svojih najbližjih pričakali novo leto. Nekateri so prišli le na praznični obisk in se bodo morali po praznikih vrniti v tujino k svojim delodajalcem, drugi bodo ostali doma, ker so si že zgradili svoj dom, odprli obrtno delavnico ali našli delo v delovni organizaciji. Nekateri so se vrnili zaradi šolanja svojih otrok.

Kolikor je vrnitev vesel dogodek za delavca, ki si je, ali si še služi svoj vsakdanji kruh v tujini, toliko včasih v to veselje kane kanček grenčice, ko se naš človek pojavi na meji, kjer ga budno oko mejnih organov in carine strogo pregleda. Večinoma gre brez večjih zastojev in konfliktov, včasih pa se zgodi tudi to. Največkrat botrujeta nespornost na meji nepoznavanje naših carinskih predpisov, včasih tudi slaba volja carinskih orga-

nov, ki v težavnih okoliščinah opravljajo svoje delo.

Od takrat, ko so nekateri naši delavci morali v tujino s trebuhom za kruhom, je minila že vrsta let. Slovenija in Jugoslavija sta od osvoboditve sem doživeli živahen gospodarski in družbeni razvoj. Vsako leto potrebuje naše gospodarstvo več pridnih delovnih rok, zato je zlasti v naši republiki ponekod že pričelo primanjkovati delovne sile. V želji, da bi omogočili vrnitev

naših delavcev iz tujine, so družbenopolitične organizacije naše občine povabile sedemindvajsetega decembra prek šeststo zdomcev, ki so prišli praznovati domov noveletne praznike. Udeležba le-teh je bila dokaj zadovoljiva (nad trideset), zato pa je razgovor stekel brez vsake zadržke. Temu sestanku so prisostvovali poleg predstavnikov družbenopolitičnih organizacij naše občine še strokovnjaki za promet in prometno varnost, za carinske predpise, za zaposlovanje in obrt ter gradbene zadeve.

Uvodno besedo je imel predsednik občinske konference SZDL Franc Malovrh, ki je delavcem na začasnem delu v tujini

orisal gospodarski in družbeni razvoj Ljubljane, posebej še naše občine. V kratkih besedah jim je tudi orisal delo delegatov in delovanje delegatskega sistema ter delavskega in družbenega samoupravljanja, kajti nekateri delavci delajo v tujini že deset let in več.

Nekateri delavci malo ali sploh ne berejo našega tiska, zato so premalo seznanjeni z dogodki v domovini, hkrati pa se jim ponuja v tujini poplava bulvarnega tiska, ki masikdaj na neresničen in tendenciozen način obravnava dogodke v Jugoslaviji, s čimer želi škodovati ugledu, ki ga naša država uživa v svetu.

Pomembno skrb za naše delavce v tujini imajo naša diplomatska in konzularna predstavništva, klubi Jugoslovancev ter druge oblike kulturnega in športnega udejstvovanja naših ljudi. Pomembno skrb posveča naša družba vzgoji in izobraževanju najmlajših, da v tujem okolju ne bi pozabili materinega jezika.

Za prihod zdomcev smo se letos pripravili bolj kot kdajkoli doslej. Natisnili so prospekt z zemljevidom Slovenije in pojasnili najboljše in najkrajše prometne poti. Te prospekte so delili na cestnih mejnih prehodih z Avstrijo in Italijo. Izšla je tudi prva številka revije »Naš delavec«, ki je s svojo vsebino namenjena našim zdomcem. Na sestanku so poleg omenjene revije zdomci dobili tudi »Informacijo delavcem«, ki se žele vrniti iz tujine in zaposliti v domovini, v kateri so na kratko pojasnjena vprašanja možnosti zaposlitve, carinske oprostitve, možnosti različnih vrst varčevanja, pokojninsko in invalidsko zavarovanje in otroško varstvo. Vsakdo je tudi dobil novoletno številko našega glasila.

Zdomci so se na sestanku živo zanimali za različna področja, da so se morali prisotni strokovnjaki potruditi, ko so odgovarjali na vprašanja.

Mnogi zdomci, ko so razkrili svoje probleme, so včasih kar upravičeno pokritizirali togost našega državnega aparata pri reševanju zadev, ki so za posameznika življenjskega pomena.

Sestanek, dolg tri ure, je bil vsebinsko bogato izpolnjen, tako da je vsakdo oziroma večina udeležencev izvedela odgovore na svoja vprašanja. Nekateri delavci pa so se tudi dogovorili za obisk strokovnih služb občinske skupščine, kjer bodo še ob tem kratkem bivanju doma poskušali kaj urediti in ostati z občinskimi organi v stiku, da se bodo, ko bo prišel njihov čas, bolj veselo in brez skrbi vrnili v domovino.

F. PREŠEREN

KRVODAJALSTVO — VELIKA SKUPNA AKCIJA!

»Petindvajset let ni dolgo obdobje, kadar štejemo samo leta, vendar dolgo in mnogokrat tudi naporno, kadar pregledujemo in ocenjujemo rezultate in težave, katere smo morali v takem obdobju prebroditi in odpraviti. Tako oceno bi lahko dali za krvodajalstvo v naši republiki in tudi v naši občini.

Današnja proslava v počastitev 25-letnice prostovoljnega krvodajalstva na Slovenskem je le skromna oddolžitev vsem tistim, ki so v tej humani aktivnosti sodelovali ali še sodelujejo ter želimo ob tej priložnosti le z nekaj besedami opozoriti na ta velika dejanja, ki so jih krvodajalci opravili,« je na začetku svojega govora dejal slavnostni govornik in obnem pokrovitelj proslave ob 25-letnici prostovoljnega krvodajalstva na Slovenskem — predsednik višje občinske skupščine Vili Belič.

Viški kinodvorani se je na proslavi zbralo nekaj sto prostovoljnih krvodajalcev, ki so ob tej priložnosti za svoja humana dejanja prejeli priznanje »Zasluge za krvodajal-

25-letnici krvodajalstva, je bilo v naši občini 130; mlajših in starejših, majhen del množice, ki vsako leto posredno pomaga rešiti številna človeška življenja.

ALOJZ ŠKAFAR: »Kri sem začel dajati že pri vojakih in sem nato nadaljeval v svoji delovni organizaciji. Do sedaj sem se krvodajalskih akcij udeležil preko desetkrat, obenem pa sem kot predsednik sindikata pomagal tudi pri njegovi organizaciji v okviru naše delovne organizacije IGO. Seveda bom s to dejavnostjo nadaljeval, če mi bo to le dopuščalo zdravje.

VLADIMIR LAMPIČ: »Dobil sem priznanje za delo pri organizaciji RK in tudi za

Z osrednje proslave ob 25-letnici krvodajalskih akcij v naši občini

stvo». Ta priznanja so prejeli tako dolgoletni aktivisti in organizatorji na področju krvodajalstva kakor tudi več 10-kratni darovalci krvi.

Republiški odbor Rdečega križa je do sedaj pripravil skupno z občinskimi organizacijami RK program in načrt akcij zbiranja in dajanja krvi po dnevih in številu krvodajalcev. To pomeni, da so občinske organizacije Rdečega križa pravočasno seznanjale občane in delovne ljudi, kdaj je krvodajalska akcija. Da to resnično dobro poteka, je že nekajleten dokaz, da daruje kri vsak dan 250 občanov in ob tej številki naj še posebej opozorim na to, da je veliko število takih občanov, ki so svojo kri darovali nekaj desetkrat in še več. Seveda je ob tem jubileju treba izreči osebno pohvalo in priznanja tudi Leopoldu Udovcu, upokojencu z Viške 69, ki je daroval kri že 157-krat in tovarišu Antonu Stubičarju, zaposlenemu pri Iskra IPT, prvemu predsedniku aktivna RK v tej delovni organizaciji, ki je kri daroval že 60-krat,« je v svojem govoru dejal Vili Belič.

Nagrajencev, ki so prejeli priznanje »Zasluge za krvodajalstvo« na slovesnosti ob

samo krvodajalstvo, saj sem kri dal 18-krat. V organizaciji RK sem namreč začel sodelovati takoj, ko je bila ustanovljena in pogosto pomagal pri zbiranju krvodajalcev. Moram pa reči, da se kar pogosto dogaja tudi to, da občani obljubijo, da se bodo krvodajalske akcije udeležili, potem pa jih ni.

OLGA GRČAR: »Kri sem do sedaj darovala 24-krat, sedaj pa v delovni organizaciji (Iskra) pomagam pri krvodajalskih akcijah. Pravzaprav me je k temu napotila šele nesreča mojega moža, saj mu je takrat tuja kri rešila življenje in pravzaprav sem šele takrat popolnoma doumela, kako zelo je potrebna in koliko življenj lahko reši.

MOJCA KAUCIČ

Alojz Škafar

Vladimir Lampič

Olga Gričar

KRATKE NOVICE IZ OK ZSMS

Iz pretesne sobice v tretjem nadstropju stavbe na trgu mladinskih delovnih brigad so se trije zaposleni pri občinski konferenci ZSMS Ljubljana Vič-Rudnik preselili v sodobnejše kletne prostore iste stavbe. Vse družbenopolitične organizacije so dobile sodobnejše prostore, končno jih je dobila tudi mladina.

V pripravi imajo predlog samoupravnega sporazuma o medsebojnih razmerjih med delovno skupnostjo in predstvom občinske konference. S tem samoupravnim aktom bo delovna skupnost tudi formalno dobila pravice in obveznosti.

Predsedstvo je razpravljalo o samoupravnem sporazumu o ustanovitvi sklada za gradnjo telesnokulturnih objektov v naši občini in ga tudi podpisalo. Čeprav občinske konference ta samoupravni sporazum finančno ne obvezuje, je kljub temu njegov podpisnik, kajti imela bo vlogo razložiti mladim, zaposlenim v temeljnih organizacijah pomen tega sporazuma za razvoj telesne kulture v naši občini, da bodo le-ti podprli podpis tega sporazuma v svojih TOZD in krajevnih skupnostih, ki bodo na osnovi tega združevale sredstva za telesnokulturne objekte.

Od osmega do desetega decembra so na Lokvah organizirali seminar za predsednike in sekretarje osnovnih organizacij s področja Konference mladih delavcev. Na tem seminarju so obravnavali naslednje teme: naloga sindikatov po sindikalnih kongresih, akcijska usmeritev konference, konferenca mladih delavcev, uresničevanje Zakona o združenem delu, usmeritev OK ZSMS po desetem kongresu, naloge zveze komunistov v tem mandatnem obdobju. Delo

po skupinah na seminarju se je nanašalo na delovanje področne in občinske konference ZSMS in problematiko delovanja osnovnih organizacij.

Druga seminarja tudi na Lokvah so se udeležili mladi iz srednjih šol, krajevnih skupnostih in dijaških domov. Teme so bile: usmeritev področnih in občinskih konferenc po kongresu, pomen in vloga mladinskega kluba v osnovnih organizacijah, povezovanje mladinske organizacije s SZDL na terenu. Po skupinah so na tem seminarju obravnavali iste teme kot na prejšnjem.

Pripravljajo pravila občinske konference, v katerih bo organizacijsko določeno delo celotne občinske mladinske organizacije, od konference, predsedstva, organov predsedstva, do komisij pri občinski konferenci.

Razmišljajo, da bi poleg konferenc mladih delavcev, mladih v vzgoji in izobraževanju in mladih v krajevnih skupnostih ustanovili tudi konferenco mladih v kmetijstvu. V ustanovitve konference mladih v kmetijstvu bodo šli, če bodo na osnovi podatkov ugotovili zadostno število mladih kmetovalcev, kooperantov in mladih, ki se šolajo na kmetijskih šolah. Poiskali bodo mlade kmetovalce, ki so že sedaj aktivni na področju kmetijske politike in reševanja problemov mladih kmetovalcev. Z organiziranjem konference mladih v kmetijstvu bodo le-ti dobili možnost organizirati se tako, da bo njihov združen glas pri reševanju skupnih problemov kmetijstva močnejše čuti, s tem se bodo bržčas tudi problemi hitreje reševali.

F. PREŠEREN

OK SZDL LJUBLJANA VIČ-RUDNIK OCENILA AKCIJO OBISKOV »29KS«

Največjo pozornost posvetiti planiranju in samoupravnosti organiziranosti KS

V mesecu oktobru lanske leto so vse občinske konference SZDL v Ljubljani izpeljale akcijo obiskov »91 KS«. Tako smo tudi v občini Ljubljana Vič-Rudnik 18. in 19. oktobra obiskali vseh 29 KS ter na osnovi teh obiskov izdelali dokaj obširno in temeljito analizo, ki jo je najprej obravnavalo predsedstvo OK SZDL. Koncem novembra 1978 pa je na podlagi analize ocenila akcijo obiskov vseh KS občinska konferenca SZDL Ljubljana Vič-Rudnik in v ta namen sprejela posamezna stališča in sklepe, ki naj služijo vsem subjektom v krajevnih skupnostih, občini in mestu kot izhodišča za nadaljnje delo.

Tako je kot prvo izpostavila vprašanje planiranja v KS, kot eno od najpomembnejših nalog v KS, OZD družbenopolitični skupnosti in samoupravnih interesnih skupnostih, zato je potrebno v prihodnje temu posvečati največjo pozornost. Planiranje mora izhajati iz temeljnega enot našega družbenopolitičnega življenja in dela v KS in OZD in to — po enotni metodologiji.

Vlogo koordinatorja med osnovnimi nosilci planiranja mora opravljati Izvršni svet skupščine občine ter z usklajevanjem zagotavljati enakomeren razvoj vseh območij naše občine.

Tudi zagotavljanje materialne osnove za delovanje KS je zelo pomembno in hkrati pereče vprašanje, saj smo ugotovili, da dosedanj sistem financiranja programov KS ne zagotavlja ustreznih materialnih osnov za delovanje KS. Tako bi veljavnost obstoječega regijskega družbenega dogovora zadržali le še za prehodno obdobje s tem, da je potrebno v občini takoj pristopiti k izdelavi osnutka občinskega družbenega dogovora.

V krajevnih skupnostih bo potrebno več pozornosti posvetiti organiziranosti uličnih svetov, svetov sosesk, vaških odborov ter zagotoviti, da bodo imele za posamezna območja organizirane stalne odbore. Prav tako moramo takoj pospešiti izdelavo statutarnih dokumentov v 9 KS, ki le-teh še niso sprejele ter doseči, da se bodo poravnali sveti ustrezno uveljavili z ozirom na

svojo okrepljeno vsebinsko in delovno funkcijo.

Delovanje družbenopolitičnih organizacij v KS mora biti neposredno, zato bo potrebno zagotoviti učinkovitejšo organiziranost le-teh. Zagotoviti je potrebno, da bodo krajevne konference SZDL resnično odražale frontovsko delovanje vseh organov subjektivnih sil v kraju. KK SZDL morajo hitreje delovati v smeri organiziranosti vaških, uličnih, hišnih odborov in drugih oblik delovanja KK SZDL v smislu delovanja nekdanjih odborov OF.

Veliko več pozornosti bo potrebno tako v krajevni skupnosti kot v občini posvetiti organiziranju in delovanju OO ZSMS ter organiziranju sindikatov v KS in vključevanju delegatov posameznih TOZD v KK SZDL. Prav tako je potrebno nenehno usmerjati družbene organizacije in društva v njihovom organizacijskem delovanju in usposabljanju za organiziranje zahtevnejših in bogatejših nalog. Občinske zveze naj bodo predvsem koordinatorji, svetovalci in

usmerjevalci njihovih programov dela.

Posebna strokovna komisija, ki jo bo potrebno imenovati, bo morala pristopiti k strokovni izdelavi izhodišč za nadaljnjo preoblikovanje KS, pri čemer bo morala posebej obravnavati tiste KS, kjer bo potekala južna in zapadna obvoznica. Nujno pa je, da izvršni svet skupščine občine izdela v ta namen natančen opis meja posameznih KS na območju naše občine, ker v občinskem odloku o območjih KS te meje niso precizirane niti usklajene.

Družbenopolitične organizacije in samoupravni organi v KS se morajo bolj vključevati v delo delegacij za SIS in DPS, ker je le tako mogoče zagotoviti, da se bodo v stališčih delegacij odražali interesi občanov in delovnih ljudi v KS. Programi samoupravnih nosilcev, SIS in TOZD bi morali vsebovati ustrezne pobude in stališča delovnih ljudi in občanov iz KS, ne pa da že izdelani programi pridejo v krajevne skupnosti dejansko samo v potrditev.